

Výročí 55 let:

Ing. Vladimír Hanák

Narodil se 2. 8. 1962 v Dačicích (okres Jindřichův Hradec). V letech 1980-1984 vystudoval obor geodézie a kartografie na Vysokém učení technickém v Brně. Po základní vojenské službě pracoval v období 1985-1990 na Středisku geodézie Třebíč, od roku 1987 jako vedoucí oddělení geometrických plánů. V letech 1991 a 1992 byl vedoucím tohoto pracoviště Geodézie, a. s. Brno. V letech 1993-2001 prováděl jako OSVČ zeměměřické činnosti. V roce 2001 se stal vedoucím detašovaného pracoviště Moravské Budějovice Katastrálního úřadu (KÚ) Třebíč. V letech 2004-2010 byl ředitelem Katastrálního pracoviště (KP) Moravské Budějovice KÚ pro Vysočinu, od roku 2011 je ředitelem KP Jihlava KÚ pro Vysočinu. V roce 1989 vykonal zkoušku odpovědného geodeta ve výstavbě a v roce 1992 získal kvalifikaci ÚOZI (úředně oprávněný zeměměřický inženýr).

Výročí 65 let:

Ing. Jiří Barč

Narodil se 19. 8. 1952 v Šumperku. V roce 1977 ukončil studium ČVUT v Praze, Fakulta stavební, obor geodézie a kartografie. Od roku 1978 prováděl mapovací práce v Geodézii Opava, v letech 1979-1991 byl odpovědným geodetem na Středisku geodézie Ostrava, v období 1991-2005 pracoval jako vedoucí pracoviště Ostrava ve společnosti Geometra Opava, s. r. o., v letech 2005-2013 byl ředitelem Katastrálního pracoviště (KP) Ostrava Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj. Po té do roku 2017 působil jako vedoucí odboru geodetických informací katastru nemovitostí KP Ostrava.

Ing. Jiří Poláček, CSc.

Narodil se 10. 7. 1952 v Praze, kde i vystudoval v roce 1975 obor geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT, tamtéž v roce 1986 obhájil titul CSc. Svojí pracovní dráhu započal roku 1975 ve Výzkumném ústavu geodetickém, topografickém a kartografickém (VÚGTK) v oddělení speciální geodézie. Poté přešel v roce 1979 do střediska dálkového průzkumu Země (1980 – VÚGTK, pak Geodetický a kartografický podnik, n. p., Praha – GKP) a v letech 1983-2000 pracoval ve výpočetním středisku (později středisko, resp. odbor centrálních databází – GKP, později Zeměměřický úřad). V letech 1975-2000 působil též jako výzkumný a vývojový pracovník, od roku 2000 ve vedoucí funkci jako ředitel sekce centrální databáze katastru nemovitostí (od roku 2004 pod Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním). Je členem předsednictva České asociace pro geoinformace – CAGI a členem Maintenance and Implementation Group – MIG (pracovní skupina pro implementaci směrnice INSPIRE). Spolupracuje s ČVUT jako externí učitel a člen oborové rady doktorského studia oboru geodézie a kartografie a spolupracuje se Západočeskou univerzitou v Plzni jako člen oborové rady doktorského studia oboru geomatika. Jeho odbornými zájmy jsou počítačová grafika, geografické informační systémy a zpracování digitálního obrazu.

Ing. Pavel Pražák

Narodil se 11. 7. 1952 v Třebíči. Vystudoval v letech 1967-1971 Střední průmyslovou školu stavební, obor geodézie v Brně a v letech 1981-1987 absolvoval dálkové studium Vysokého učení technického v Brně, fakulta stavební, obor geodézie a kartografie, v roce 1993 specializační kurz „Právní vztahy k nemovitostem“ na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Od roku 1971 pracuje v resortu. Až do roku 1990 na Středisku geodézie Znojmo; technik v oblasti vedení evidence nemovitostí, vyhotovování geometrických plánů, vytyčování hranic pozemků; vedoucí oddělení evidence nemovitostí. V letech 1991 a 1992 na Krajské geodetické a kartografické správě pro Jihomoravský kraj v Brně, odbor dohledu a inspekce, 1993 až 2003 na Zeměměřickém a katastrálním inspektorátu (ZKI) Brno, inspektor katastru nemovitostí, od roku 1998 byl zástupcem ředitele ZKI a od roku 2004 do 2015 byl ředitelem Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Znojmo. Je držitelem Úředního ověřování výsledků zeměměřických činností podle § 13 odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 200/1994 oprávnění pro Sb., o zeměměřictví.

Ing. Pavel Prouza

Narodil se 12. 8. 1952 v Trutnově. V roce 1976 ukončil studium na ČVUT v Praze, Fakulta stavební, obor geodézie a kartografie a nastoupil do zaměstnání u Geodézie, n. p. Pardubice na Středisku geodézie Trutnov jako samostatný geodet. Od roku 1989 zastával funkci vedoucího oddílu. Měřický oddíl vedl i po změně Geodézie, n. p., na Krajskou geodetickou a kartografickou správu pro Východočeský kraj v Pardubicích. Od 1. 10. 1993 zastával funkci vedoucího oddělení dokumentace na Katastrálním úřadě (KÚ) v Trutnově, dne 1. 7. 2005 byl jmenován ředitelem Katastrálního pracoviště Trutnov KÚ pro Královéhradecký kraj. Funkci vykonával do roku 2012. Po několika volebních obdobích byl také činný v obecní samosprávě v místě bydliště.

Výročí 70 roků:

Ing. Matej Bada

Narodil sa 9. 7. 1947 v Tótkomlósi (Maďarská republika). Na Slovensko do Kajala (okres Galanta) prišiel s rodičmi v roku 1947. Po skončení odboru geodézie a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1971 nastúpil do Oblastného ústavu geodézie v Bratislave, Stredisko geodézie v Galante, kde vykonával práce v oblasti evidencie nehnuteľností (EN) a mapovacie práce. V decembri 1974 prešiel do Slovenského úradu geodézie a kartografie (od 1. 1. 1993 Úrad geodézie, kartografie a katastra – ÚGKK SR), do oddelenia EN koordinačného a správneho odboru (od roku 1982 technický odbor), do funkcie vedúci odborný referent na EN. Od roku 1987 do 30. 6. 1997 vykonával funkciu vedúceho kontrolného útvaru (od roku 1994 referát kontroly). Od 1. 7. 1997 bol zástupcom riaditeľa technického katastrálneho odboru (KO) a od 1. 2. 1998 riaditeľom KO. Vo funkcii riaditeľa KO ovplyvňoval tvorbu technických predpisov na úseku katastra nehnuteľností (KN). Uznesením vlády SR bol od 14. 12. 2006 vymenovaný do funkcie pod-

predsedu ÚGKK SR. V tejto funkcii, ktorú vykonával do 16. 11. 2007, sa zaslúžil o informatizáciu KN a pričínal sa o jeho rozvoj. 15. 4. 2008 nastúpil ako hlavný štátny radca odboru správy štátnych hraníc Ministerstva vnútra SR a zástupca predsedu hraničnej komisie pre slovensko-maďarskú štátnu hranicu. Do dôchodku odišiel v roku 2014.

Ing. Jan Ratiborský, CSc.

Narodil sa 7. 9. 1947 v Praze. Na katedre geodézie a pozemkových úprav Fakulty stavební (Fsv) ČVUT v Praze absolvoval studia zememěřictví roku 1971. Po praxi v podniku Inženýrské a průmyslové stavby v Karlových Varech se od roku 1977 věnoval pedagogické činnosti na katedře geodézie a pozemkových úprav Fsv ČVUT a Střední průmyslové škole zeměměřické. V letech 1986–1990 působil na katedře jako vědecký pracovník, do roku 1999 jako odborný asistent, pověřený základními přednáškami z geodézie v 1. a 2. semestru studia oboru geodézie a kartografie. Je autorem, případně spoluautorem, 5 skript, 8 výzkumných zpráv a asi 4 desítek publikací.

Výročí 75 rokov:

Ing. Alojz Gavliak

Narodil sa 19. 8. 1942 v Čereňanoch (okres Prievidza). Po skončení zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1964 nastúpil do Strediska geodézie v Topolčanoch Ústavu geodézie a kartografie v Bratislave. Tu pracoval do roku 1966, naposledy ako vedúci rajónu. V roku 1966 prešiel do Tatra nábytku, n. p., Pravenec (okres Prievidza), kde pracoval ako samostatný projektant a geodet pri rekonštrukcii závodu. V rokoch 1968 až 1975 pôsobil v Riaditeľstve diaľnic Bratislava ako zodpovedný geodet a neskôr vedúci geodetického oddelenia. 1. 1. 1976 prešiel, ako skúsený geodet, do Slovenského úradu geodézie a kartografie (od 1. 1. 1993 Úrad geodézie, kartografie a katastra – ÚGKK SR), kde najskôr do 30. 11. 1994 pracoval v oblasti cien a noriem a od 1. 12. 1994 do 30. 6. 1997 ako referent kontroly. 1. 7. 1997 bol poverený zastupovaním vedúceho referátu kontroly. Od 15. 1. 1999 do 31. 1. 2004 bol vedúcim kontrolórom a od 1. 1. 2000 aj zástupcom riaditeľa kancelárie predsedu ÚGKK SR. Bol publikačne činný. Do dôchodku odišiel 1. 2. 2004.

Ing. Ján Lištiak

Narodil sa 17. 9. 1942 vo Važci (okres Liptovský Mikuláš). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1966 nastúpil do Ústavu geodézie a kartografie v Žiline (od roku 1968 Inžinierska geodézia, n. p., Bratislava, závod v Žiline, od roku 1973 Geodézia, n. p., neskôr od roku 1989 š. p., Žilina a od roku 1991 Geodézia Žilina, a. s.). Na týchto pracoviskách prešiel viacerými druhmi prác. Od 1. 2. 1978 do 31. 12. 1981 vykonával funkciu vedúceho oddielu mapovania a od 1. 1. 1982 do 1. 1. 1990 funkciu vedúceho útvaru technicko-organizačného rozvoja. 2. 1. 1990 bol vymenovaný do funkcie námestníka riaditeľa Geodézie, š. p., Žilina. Od roku 1991 pôsobil ako výrobnotechnický námestník riaditeľa

Geodézie Žilina, a. s. V rokoch 1980 až 1983 absolvoval postgraduálne štúdium odboru geodézia a kartografia na SvF SVŠT. Je na dôchodku.

Ing. Artúr Žiak

Narodil sa 16. 7. 1942 v Žiline. Ako absolvent Jedenástočnej strednej školy v Žiline nastúpil v roku 1961 do Ústavu geodézie a kartografie v Žiline (od roku 1968 Inžinierska geodézia, n. p., Bratislava, závod v Žiline, od roku 1973 Geodézia, n. p., a od roku 1989 š. p., Žilina) ako technik. Nadstavbové štúdium odboru geodézia absolvoval na Priemyselnej škole stavebnej a zememeračskej v Košiciach popri zamestnaní v roku 1968 a odbor geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave, tiež popri zamestnaní, v roku 1980. V uvedených organizáciách pracoval ako vedúci meračskej čaty, od roku 1979 ako vedúci oddielu mapovania a od roku 1982 vedúci útvaru technickej prípravy výroby. Vo funkcii vedúceho oddelenia prípravy a riadenia výroby pokračoval od roku 1991 v Krajskej správe geodézie a kartografie v Banskej Bystrici, pracovisko Žilina, a od roku 1993 v Katastrálnom úrade v Banskej Bystrici, pracovisko Žilina. Od 24. 7. 1996 do 31. 1. 2007 bol námestníkom riaditeľa Katastrálneho ústavu v Žiline. Do dôchodku odišiel 1. 2. 2007.

Výročí 80 rokov:

Prof. Ing. Pavel Bartoš, PhD.

Narodil sa 25. 9. 1937 v Dolnom Kubíne. Zememeračské inžinierstvo skončil na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1961 s vyznamenaním a nastúpil na Katedru geodézie (KG) SvF SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU) ako asistent. V roku 1978 získal vedeckú hodnosť kandidáta technických vied, za docenta pre odbor geodézia bol vymenovaný 1. 10. 1991 a za profesora 25. 7. 1997. Od 1. 2. 1994 do 31. 1. 2000 vykonával funkciu vedúceho KG SvF STU. V rokoch 1994 až 1997 a 2003 až 2006 bol členom vedeckej rady SvF STU. V týchto funkciách sa vo veľkej miere podieľal na modernizácii výučby a najmä na zavádzaní výpočtovej techniky do predmetov z fotogrametrie. Bol školiteľom doktorandov. V pedagogickej a vo vedeckovýskumnej činnosti sa zamerl na oblasť inžinierskej, resp. analytickej, blízkej a digitálnej fotogrametrie. Je autorom 1 monografie a spoluautorom 5 dočasných vysokoškolských učebníc (skript), z toho 1 na výučbu predmetu geodézia v anglickom jazyku. Ďalej ako autor a spoluautor publikoval 83 vedeckých a odborných prác, z toho 11 v zahraničí. Referoval na domácich (31) a medzinárodných (10) konferenciách a sympóziách. Mal rozsiahlu posudkovú a expertíznu činnosť. Aktívne sa zapájal do riešenia výskumných úloh (VÚ), napr. vypracoval metodiku fotogrametrického merania geometrických a hydrotechnických parametrov plavebných komôr a metodiku fotogrametrického mapovania, resp. monitorovania geodynamických procesov. Bol zodpovedným riešiteľom 2 VÚ a 3 grantových úloh a spoluriešiteľom 10 VÚ a 1 grantovej úlohy. Spolupracoval s Ústavom fotogrametrie a diaľkového prieskumu Zeme (DPZ) Technickej univerzity

vo Viedni, a bol tiež aktívny v Spoločnosti pre fotogrametriu a DPZ (aj ako predseda národného komitétu). Pôsobil pri zabezpečovaní Majstrovstiev sveta 1970 v lyžovaní vo Vysokých Tatrách. V roku 2002 bol dekanom SvF STU v Bratislave ocenený Plaketou profesora Gála. Pracoval do 12. 7. 2010 a v spoluautorstve napísal skriptá Fotogrametria I. Do dôchodku odišiel 31. 8. 2007.

Doc. Ing. Emília Karlubíková, PhD.

Narodila sa 23. 7. 1937 v Trenčíne. Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1960 nastúpila do Strediska geodézie v Trenčíne. V roku 1961 bola, na základe konkurzu, prijatá ako asistentka na Katedru poľnohospodárskych stavieb – smer geodézia – Vysoké školy poľnohospodárskej (VŠP) v Nitre. Keď v roku 1965 vznikla na VŠP Katedra geodézie a pozemkových úprav (PÚ), prešla na túto katedru. V rokoch 1973 a 1974 v rámci študijného pobytu na univerzitách vo Wapeningene a Delfte (Holandsko) absolvovala kurz interpretácie leteckých a kozmických snímok. Vedeckú hodnosť kandidáta vied v odbore PÚ a meliorácií získala v roku 1974 na Českom vysokom učení technickom v Prahe. Od roku 1973 prednášala geodéziu a PÚ. Po vzniku špecializácie PÚ na VŠP v roku 1980 orientovala pedagogickú a vedeckovýskumnú činnosť na projekty PÚ a diaľkový prieskum Zeme. Za docentku bola vymenovaná v roku 1985 na základe habilitačnej práce. Je spoluautorkou 2 učebníc PÚ, 11 dočasných vysokoškolských učebníc (skript) a 45 odborných a vedeckých prác. Bola zodpovednou riešiteľkou 4 výskumných úloh, z toho 2 medzinárodných. Je nositeľkou viacerých vyznamenaní, aj zahraničných. Do dôchodku odišla 30. 6. 1998.

Ing. Jaromír Löfelmann

Narodil sa 28. 8. 1937. Bývalý vedúci pracovník Katastrálneho úradu v Pardubicích svou odbornou činnosť zaměřil především k rozvoji polygrafických prací spojených se zeměměřickou tematikou. Cílevědomou a na vysoké úrovni řízenou prací přispěl k rozvoji této specializace v celém resortu. Záslužná byla též jeho veřejná odborná činnost, např. v krajském výboru bývalé Československé vědecko-technické společnosti.

Výročí 85 let:

Ing. Josef Lašek

Narodil se 2. 8. 1932. Bývalý vedoucí provozu mapování Krajské geodetické a kartografické správy Liberec. Po studiích na ČVUT v Praze nastoupil do resortu, kde pro své odborné znalosti a organizační schopnosti zastával řadu řídicích funkcí. Jako expert oboru geodézie a kartografie pracoval v Alžírě. Veřejně pracoval zejména v ČSVTS, zastával funkci místopředsedy KV ČSVTS.

Výročí 90 let:

Ing. Václav Dorazil

Narodil se 7. 7. 1927. Po studiích na Vysoké škole technické v Brně pracoval na různých pracovištích a poté přešel na Oblastní ústav geodézie a kartografie Brno do provozu mapování. Dále působil na Středisku geodézie (SG) v Uherském Brodě, vzhledem ke svým bohatým zkušenostem byl v roce 1978 ustanoven vedoucím SG v Břeclavi. V roce 1980 pak přešel zpět do Brna do funkce vedoucího útvaru přípravy výroby. Jeho svědomitá a odpovědná práce byla vždy vysoce hodnocena. Stejně byla hodnocena i jeho práce spolková, zejména v Českém rybářském svazu.

Doc. Ing. Svätopluk Michalčák, PhD.

Narodil sa 27. 9. 1927 v Bottove (okres Rimavská Sobota). Po absolvovaní Priemyselnej školy strojníckej vo Vsetíne (Česká republika) a krátkej praxi (1946 a 1947) vo Švermových železniarňach v Podbrezovej (okres Brezno) študoval zememeračské inžinierstvo na Fakulte stavebného a zememeračského inžinierstva (FSZI) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave. Po jeho skončení v roku 1952 nastúpil na Katedru geodézie (KG) FSZI SVŠT. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1963 a za docenta pre odbor geodézia bol vymenovaný 1. 8. 1967. Pričinil sa o vybudovanie geodetického laboratória KG. Napísal 6 dočasných vysokoškolských učebníc (skript), z toho 3 v spoluautorstve. Je autorom a spoluautorom vyše 90 vedeckých a odborných prác, z toho 29 v zahraničí. Vo výskumnej činnosti dosiahol pozoruhodné výsledky, najmä v metódach určenia kvality ďalekohľadu, v dynamickej teórii geodetického prístroja a v matematickej formulácii vplyvu prostredia. Bol zodpovedným riešiteľom 7 a spoluriešiteľom 2 výskumných úloh. Jeho pedagogická činnosť vzbudzovala zaslúženú pozornosť i v zahraničí. V rokoch 1970 až 1972 pôsobil ako mimoriadny profesor (mim. prof.) a vedúci KG na Univerzite v Kumasi (Ghana) a v rokoch 1976 až 1978 ako mim. prof. na Univerzite v Kampale (Uganda), kde zakladal odbor geodézia. Ďalej v roku 1988 bol poradcom vlády Srí Lanky (Cejlón) na založenie vysokoškolského štúdia odboru geodézia a od 1. 1. 1989 do 31. 1. 1991 pôsobil ako mim. prof. na Univerzite v Harare (Zimbabwe). Významná bola aj jeho činnosť v Medzinárodnej federácii geodetov. V rokoch 1969 až 1975 bol členom redakčnej rady Geodetického a kartografického obzoru. Do dôchodku odišiel 30. 9. 1992.

Blahopřejeme!

Z ďalších výročí pripomíname:

Ing. Milan Baláž

Narodil sa 22. 8. 1922 v Holíči (okres Skalica). Štúdium zememeračského inžinierstva skončil v roku 1945 na odbore špeciálnych náuk Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave. Do roku 1950 bol asistentom na Ústave geodézie SVŠT. V tomto roku prešiel do zakladajúceho sa Hydroconsultu v Bratislave, kde pomáhal vytvárať samostatné špecializované geodeticko-prieskumné stredisko, ktorého úlohou bolo zabezpečovať pre všetky ostatné projekčné

úseky (strediská) geodetické podklady. Organizačne a metodicky viedol toto stredisko, ktoré malo 10 geodetických skupín. Niektoré z nich pracovali aj na zahraničných zákazkách. Túto funkciu vykonával až do roku 1991. Do dôchodku odišiel v roku 1991. Zomrel 15. 10. 2003 v Bratislave.

Ing. Ivan Čermák

Narodil sa 16. 8. 1937 v Jaroměři (okres Hradec Králové). Po ukončení štúdií na Strední priemyslové škole zememěřické v Praze nastoupil v roce 1956 do Ústavu geodézie a kartografie v Liberci. Dálkově vystudoval zememěřické inženýrství na Fakultě stavební ČVUT v Praze, které dokončil v roce 1966. V roce 1968 přešel do Prahy na Oblastní ústav geodézie a kartografie do funkce technologa. Dále působil od roku 1969 ve Výzkumném ústavu geodetickém, topografickém a kartografickém ve funkci vedoucího Oborového střediska vzdělávání pracujících a od roku 1970 na Českém úřadě geodetickém a kartografickém (agenda mikrofilmů, dokumentace, mapové služby a reprografické techniky). V roce 1975 nastoupil do podniku Geodézie Praha, kde působil od roku 1977 ve funkci vedoucího technické dokumentace a později i mapové služby podniku. Od roku 1973 zastával funkci technického redaktora a v období 1978-1990 funkci vedoucího redaktora našeho odborného časopisu Geodetický a kartografický obzor. Na jeho stránkách publikoval 15 článků a zpráva a prospěšná byla i jeho lektorská činnost. V roce 1989 přešel do Vojenského zeměpisného ústavu v Praze. Zemřel 17. 1. 1995.

Prof. Ing. Michal Daniš, CSc.

Narodil sa 17. 9. 1927 vo Vaucouleurs v Lotrinsku (Francúzsko) Na Slovensko – do Novák (okres Prievidza) prišiel s rodičmi v roku 1941. Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte stavebného a zememeračského inžinierstva Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1953 nastúpil na Katedru geodetických základov. Vedeckú hodnosť kandidáta fyzikálno-matematických vied získal v roku 1963 na Fakulte stavební Českého vysokého učení technického v Prahe. Za docenta bol vymenovaný v roku 1964 a za profesora pre odbor geodetická kartografia v roku 1978. V roku 1969 prešiel na Katedru mapovania a pozemkových úprav Stavebnej fakulty (SvF) SVŠT a od roku 1970 do 31. 8. 1986 bol jej vedúcim. Okrem členstva v rôznych vedeckých a odborných radách vykonával akademickú funkciu prodekana SvF SVŠT (1969 až 1974). Mal bohaté skúsenosti aj v práci v centrálnych orgánoch. Napr. v rokoch 1974 až 1977 pracoval na Ministerstve školstva SSR – najskôr vo funkcii vedúceho inšpekcie vysokých škôl a od roku 1976 bol riaditeľom odboru školských stykov so zahraničím. V pedagogickej a vedeckovýskumnej činnosti sa orientoval na teoreticky náročné disciplíny matematickej geodézie a kartografie. Osobitnú pozornosť venoval teórii perspektívnych valcových zobrazení, kde dosiahol pozoruhodné výsledky a vyplnil medzery v tvorbe nových kartografických zobrazení. Bol považovaný za popredného odborníka v matematickej kartografii. Bohaté pedagogické skúsenosti zúročil pri písaní 18 dočasných vysokoškolských učebníc (skript), z toho 9 v spoluautorstve. Bol autorom 15 vedeckých a odborných prác a spoluautorom celoštátnej vysokoškolskej učebnice „Kartografie“.

Bol tiež autorom projekcií pre Atlas SSR a zodpovedným riešiteľom 7 výskumných úloh. Bol nositeľom mnohých vyznamenaní. 17. 9. 1990 odišiel do dôchodku. Zomrel 14. 5. 1995 v Zemianskych Kostolnoch (okres Prievidza).

Ing. Jozef Doluvodský

Narodil sa 13. 8. 1932 v Bratislave. S geodetickými prácami sa oboznámil v rokoch 1947 až 1952 ako pracovník zememeračského oddelenia Stavoprojektu Bratislava, ktorý ho vyslal na štúdiá. Po absolvovaní Priemyselnej školy stavebnej v Brne, odbor geodézia, a odboru zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave nastúpil v roku 1961 do Ústavu geodézie a kartografie v Bratislave, kde pracoval ako vedúci meračskej čaty a inšpektor technickej kontroly. Od roku 1968 ako pracovník Oblastného ústavu geodézie v Bratislave vykonával funkciu prevádzkového inžiniera a neskôr hlavného geodeta pre bývalý Západoslovenský kraj. Od 1. 1. 1973 do 30. 6. 1981 bol riaditeľom Správy geodézie a kartografie v Bratislave. 1. 7. 1981 prešiel do Slovenského úradu geodézie a kartografie (od 1. 1. 1993 Úrad geodézie, kartografie a katastra SR), kde ako vedúci odborný referent – špecialista technického odboru pracoval v oblasti evidencie nehnuteľností. Od 1. 7. 1993 pracoval ako referent revízie údajov katastra nehnuteľností (KN) a neskôr aj pozemkových úprav (PÚ) odboru katastra (od roku 1995 technického katastrálneho odboru – TKO). Od 1. 4. 1997 do 30. 6. 1997 pôsobil ako referent PÚ, registrov a špeciálnych úloh KN TKO. Bol členom komisie na štátne záverečné skúšky na odbore geodézia a kartografia SvF SVŠT. Je nositeľom viacerých vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 7. 1997. Zomrel 18. 12. 2015.

Doc. Ing. Ladislav Hora, CSc.

Narodil sa 9. 8. 1932. Bývalý vedúci katedry vyšší geodézie a astronomie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Po štúdiách na ČVUT pracoval štyri roky na Geodetické observatoři Pecny. V roce 1964 přechází na vysokou školu jako odborný asistent katedry vyšší geodézie. Svoji kvalifikaci si zvýšil postgraduálním studiem astronomie a geofyziky na Univerzitě Karlově. V roce 1972 obhájil kandidátskou práci a v roce 1980 se habilitoval. Byl pověřen přednáškami vyšší geodézie. Jeho publikační činnost se týká oboru vyšší geodézie; je též spoluautorom niekoľika vysokoškolských skript a autorem niekoľika článků v našom časopise. Po roce 1989 přešel do soukromé podnikatelské sféry. Zemřel 19. 3. 2013.

Doc. Ing. Jan Kašpar, CSc.

Narodil sa 27. 8. 1912 v Rokycanech. Po absolvovaní oboru geodézie na ČVUT v Praze byl asistentem a od roku 1951 docentem v Ústavu geodetického počítání a kartografie profesora Františka Fialy. Byl vynikajícím učitelem vyšší geodézie, matematické kartografie a vyrovnávacího počtu. Od roku 1959 pracoval jako vědecký pracovník v Geofyzikálním ústavu ČSAV, protože další pedagogická činnost mu nebyla dovolena. Jeho vědecké práce byly věnovány zejména konformnímu zobrazení z jedné obecné plochy na druhou a transformácím v obecných systémech. Zemřel 2. 8. 1984 v Rokycanech.

Ing. Ján Kocián

Narodil sa 22. 7. 1912 v Podolí (okres Žďar nad Sázavou – Česká republika). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Českom vysokom učení technickom v Prahe v roku 1934 celý život zostal verný geodézii na Slovensku. Pôsobil v Sečovciach, okres Trebišov (Katastrálny meračský úrad – KMÚ), v Trenčíne (KMÚ) a v Bratislave (Slovenský zememeračský a kartografický ústav, Správa geodézie a kartografie na Slovensku, Ústav geodézie a kartografie, Inžinierska geodézia, n. p., Výskumný ústav geodézie a kartografie). Na všetkých pracoviskách sa jeho práca vyznačovala vysokou odbornosťou a novátorským prístupom k riešeniu problémov. Osobitne treba vyzdvihnúť jeho zásluhy pri propagácii a zavádzaní nových metód v geodézii, najmä na úseku mechanizácie a automatizácie. Výsledky výskumnej činnosti zhrnul do vyše 10 výskumných správ a viacerých odborných článkov. Pôsobil ako externý pedagóg na Strednej priemyselnej škole stavebnej v Bratislave a na postgraduálnom štúdiu odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. Od roku 1955 až do smrti bol členom redakčnej rady Geodetického a kartografického obzoru. Bol nositeľom rezortných vyznamenaní. Zomrel 9. 2. 1974 v Bratislave.

Mikuláš Konkoly-Thege

Narodil sa 20. 1. 1842 v Pešti (Maďarská republika). Po štúdiách v Berlíne v roku 1862 začal budovať na svojom pozemku v Hurbanove (okres Komárno) moderné astronomické observatórium. Od roku 1879 sústavne publikoval v európskych odborných časopisoch pozorovania observatória v Hurbanove. V roku 1884 sa stal členom Maďarskej akadémie vied a od roku 1890 riaditeľom Štátneho ústavu pre meteorológiu a zemský magnetizmus v Budapešti. V roku 1899 daroval observatórium štátu. Ťažiskom jeho vedeckej činnosti bola astrofyzika a konštrukcia astronomických prístrojov. Zomrel 17. 2. 1916 v Budapešti.

Ing. František Koubek

Narodil sa 9. 9. 1912. Predseda Českého úradu geodetického a kartografického (ČÚGK) v období 1970–1985. Aktívny účastník protifašistického odboje za okupácie sa po roce 1945 podílel na osidľovaní pohraničí, rozvoji stredného zememeračského školstva a pôsobil vo funkcii riaditeľa dvou zememeračských stredných technických škôl. V období 1958–1969 zastával funkciu riaditeľa Oblastného ústavu geodézie a kartografie v Českých Budějoviciach. Za obdobia jeho pôsobení na ČÚGK bol postupne zavádzaný racionálny systém evidence nemovitostí, nový systém štátnych mapových děl a došlo k rozvoji dĺžkového prúzkumu Země. Zomrel 13. 5. 1996.

Prof. Ing. Dr. Jaroslav Kovařík, CSc.

Narodil sa 16. 9. 1917. Bývalý profesor kartografie na odboru geodézie a kartografie Fakulty stavebnej ČVUT v Praze. Svoji praktickou činnosťou zahájil v Zememeračskom úrade, odkiaľ prešiel v roci 1945 na Vysokú školu špeciálnych nauk ČVUT ako asistent prof. Fialy. V roci 1952 obhájil disertačnú prácu doktora technických vied a v roci 1959 se habilitoval. V roci 1973 bol jmenovaný profesorom. Bol pečlivým a dôsledným pedagógom, prešiel radou akademických funkcií. Jeho

vedecká a publikačná činnosť bola venovaná predovšetkým odboru kartografie. Je spoluautorom vysokoškolskej učebnice „Kartografie“. Pedagogická činnosť na ČVUT bola ohodnotená udelením Felberovy a Šolínovy medaile. Roku 1993 bol jmenovaný čestným členom Českej kartografickej spoločnosti. Zemrel 25. 9. 1997 v Sedlčanech. Více viz GaKO 44/86, 1998, č. 1, str. 23.

Ing. Štefan Kseňák

Narodil sa 4. 8. 1932 v Šambrone (okres Stará Ľubovňa). Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1958 nastúpil do Oblastného ústavu geodézie a kartografie (od roku 1960 Ústav geodézie a kartografie – ÚGK) v Prešove, kde ako vedúci meračskej čaty prešiel rôznymi druhmi prác. V roku 1961 bol poverený vedením meračského oddielu. V roku 1964 bol vymenovaný za zástupcu riaditeľa ÚGK a v roku 1968 za riaditeľa Inžinierskej geodézie, n. p., Bratislava, závod v Prešove. Od roku 1973 až do smrti vykonával funkciu riaditeľa Geodézie, n. p., Prešov. Vybudoval servisné stredisko pre prístroje firmy Carl Zeiss Jena. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. Zomrel 2. 9. 1985 v Prešove.

Ing. Ján Kukuča, DrSc.

Narodil sa 10. 9. 1922 v Haluziciach (okres Nové Mesto nad Váhom) nositeľ Pribinovho kríža I. triedy. Zememeračské inžinierstvo absolvoval na odbore špeciálnych náuk Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1948 s vyznamenaním a nastúpil do Povereníctva techniky. Potom pracoval v zememeračských oddeleniach technického referátu Krajského národného výboru v Prešove a v Bratislave, v Slovenskom zememeračskom a kartografickom ústave, v Geodetickom, topografickom a kartografickom ústave a v Geodetickom ústave. Na týchto pracoviskách získal široký odborný rozhľad. Záujem o pokrok v geodézii ho pritiahol k vedeckej práci. Na základe konkurzu prešiel 1. 2. 1963 do Ústavu teórie merania (ÚTM) Slovenskej akadémie vied v Bratislave, kde pôsobil do 28. 2. 1970. Tu 14. 9. 1965 obhájil kandidátsku dizertačnú prácu. Jeho hlavnou vedeckovýskumnou činnosťou v ÚTM bola analýza meracích metód z aspektu teórie chýb meraní, pričom využíval moderné metódy teórie pravdepodobnosti, matematickej štatistiky a vyrovnávacieho počtu. 1. 3. 1970 bol vymenovaný za riaditeľa novovytvoreného Výskumného ústavu geodézie a kartografie (VÚGK) v Bratislave. Mal mimoriadne zásluhy na vybudovaní a vypracovaní koncepcie vedeckovýskumnej činnosti tohto jediného pracoviska vedeckovýskumnej základne v odbore geodézia a kartografia v SR a na zapojení VÚGK do medzinárodnej spolupráce. Aj naďalej sa venoval vedeckej práci, a to najmä rozvoju meracích metód a ich matematickoštatistickej analýze a interpretácii v geodézii, matematickej optimalizácii geodetických sietí (GS) a teórii matematického spracovania a presnosti polohových GS. V roku 1978 získal vedeckú hodnosť doktora technických vied, ako prvý a doteraz jediný geodet v rezorte geodézie a kartografie v SR. Osobitne treba oceniť jeho publikačnú a prednáškovú činnosť. Bol spoluautorom príručky „GEO-TOPO“, monografie „Pravdepodobnosť a štatistika v geodézii a geofyzike“ (vydaná aj v anglickej verzii) a autorom publikácie „NAŠA ZEM – jej meranie a zobra-

zovanie". Výsledky vedeckovýskumnej činnosti zhrnul do 12 výskumných správ a 70 vedeckých a odborných prác (niektoré v spoluautorstve). Referoval na 20 domácich a medzinárodných konferenciách a sympóziách. Okrem členstva v mnohých kolégiách, vedeckých a odborných komisiách bol v rokoch 1969 až 1977 členom a od 1. 1. 1978 do 31. 12. 1986 podpredsedom redakčnej rady Geodetického a kartografického obzoru. Jeho meno je uvedené v 3. vydaní encyklopédie Who is who v SR (Zug, Švajčiarsko 2006). Je nositeľom mnohých vyznamenaní. Funkciu riaditeľa VÚGK vykonával do 31. 12. 1987. Do dôchodku odišiel 1. 10. 1988. Zomrel 12. 7. 2010 v Bratislave.

Ing. Josef Langer

Narodil sa 19. 8. 1912. Bývalý vedúci strediska geodézie (SG) v Kroměříži a Zlíně. Po štúdiách nastúpil v roku 1936 ke katastrálnému mŕiickému úradu (KMÚ) v Turčanském Martině. V roku 1939 prešiel k novému mŕiickému úradu v Brně. Pozdŕi pracoval na zememŕiickém oddelení Krajského národního výboru ve Zlíně, dŕiive Gottwaldov. V roku 1953 prešiel do Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Brně, kde zastával různé řiickí funkce. Pro své bohaté zkušenosti a organizační schopnosti byl v roku 1961 jmenován vedoucím pracovně náročnému SG ve Zlíně. Zemřel ve Zlíně.

Prof. Dr. Václav Láška

Narodil se 24. 8. 1862 v Praze. Po štúdiách na klášterním gymnázium v Bohosudově a německém malostranském gymnázium studoval na pražské německé universitě u prof. Weineka astronomii. Již v následujícím roce se stal jeho asistentem na hvězdárně v Klementinu, kde se aktivně zapojil i do meteorologických pozorování. Ještě jako student napsal roku 1884 pro význačný časopis *Astronomische Nachrichten* (AN) stať *Note zur Lösung des Keplerschen Problems*. Byla první z jeho celkem asi 250 původních vědeckých publikovaných prací, z nichž mnohé jsou považovány za průkopnické; přibližně 50 z nich se týká geodézie. Ve školním roce 1885/1886 navštěvoval přednášky vyšší geodézie prof. K. Kořistky. Studia, během nichž už pocítil existenční potíže, ukončil doktorátem roku 1887 a nadále pracoval na hvězdárně. Roku 1890 byl jmenován na české technice asistentem prof. Seydlera na astronomické observatoři na Letné, téhož roku se na ČVŠT habilitoval pro obor vyšší geodézie. Přednášel kartografii, fotogrammetrii a z vyšší geodézie astronomické pasáže a teorii a výpočty trigonometrických sítí. V letech 1890 a 1891 se zúčastnil pod vedením prof. F. Müllera (pro další vývoj oboru významného) polygonometrického měření města Písku. Roku 1895 byl jmenován mimořádným členem České společnosti nauk a téhož roku přijal místo mimořádného (od roku 1898 řádného) profesora astronomie a vyšší geodézie na Technické vysoké škole v haličském Lvově (Lemberg); zároveň se stal i soukromým docentem astronomie na tamější universitě. Seznam služebních povinností rozšířil roku 1899 o funkci ředitele astronomické a seismologické observatoře Lvovské techniky. V té době se stal členem redakční rady časopisu *Österreichische Zeitschrift für Vermessungswesen* (ÖZV) a v souvislosti s těžbou nafty v Haliči se začal zabývat geologií. Již jako známý a respektovaný vědec si roku 1911 vybral z nabídek universit v

švýcarském Freiburgu a Karlovy university místo profesora na nově zřízené stolici (katedře) aplikované matematiky pražské universit, na které setrval až do odchodu do výslužby v roce 1932; vedl i stolice pro statistiku a pojistnou matematiku a pro zemský magnetismus. Po vzniku Československa spolupracoval na organizaci statistických, geodetických a kartografických a geofyzikálních ústavů nového státu. S prof. B. Šalounem organizoval geofyzikální a seismologickou službu, roce 1920 založil Geofyzikální ústav a stejně jako v Čs. národním komitétu geodetickém a geofyzikálním se stal jeho prvním předsedou. S prof. J. Pantoflíčkem se spolupodílel na koncepci a vedení prací na prestižním, zeměpisně statistickém Atlase Republiky československé, připravovaném od roku 1920 a vydávaném mezi roky 1930 až 1935. Po ovdovění roku 1938 žil u jednoho ze svých synů v Plzni. Rozsah oborů, v nichž aktivně – zpravidla na špičkové úrovni – pracoval, byl neobvykle široký. Jejich pouhý výčet je impozantní: astronomie (kosmická fyzika), balneologie, filosofie matematiky, fotogrammetrie, geodézie (vyšší i nižší), geofyzika, geografie, geologie, hydrologie, kartografie, klimatologie, matematická statistika (včetně počtu pravděpodobnosti a pojišťovnictví), meteorologie, počtářství (včetně tehdy významného graficko-mechanického počtu a nomografie), seismologie a vyrovnávací počet (včetně prací v MNČ), dějiny zememŕiictví. Byl konstruktérem přístroje s kontaktním dálkoměrem pro inženýrskou tachymetrii, fototeodolitu a výpočetního pravítka. Jeho publikační činnost byla vysoce ceněna a uznávána pro dokonalou znalost problematiky a původnost řešení s jednoznačně formulovanými závěry. Pro zběžnou informaci lze z neznámějších jmenovat čtyřdílnou knihu *Sammlung von Formeln der reinen und angewandten Mathematik* (Braunschweig 1889 až 1893), *Aufgabensammlung zur algebraischen Analysis* (1889), ve Stuttgartu vydávané učebnice *Lehrbuch der sphärischen und theoretischen Astronomie und der mathematischen Geographie* (1889), *Lehrbuch der sphärischen Trigonometrie* (1890), *Einleitung in die Functionstheorie* (1893), *Lehrbuch der Vermessungskunde* (1894), dále známé práce *Ziele und Resultate der modernen Erdforschung* (1904), *Die Erdbeben im Lichte neuerer Forschungen* (1908), polsky psané *Astronomia sferyczna i geodezya wyzsza* (Lvov 1899), *Miernictwo* (1903), *Wyklady nomografii* (1905), české práce *Theorie nivellování na geoidu, O transformaci ortogonálních geodetických souřadnic na elipsoidu, Vyšetřování měn světlosti hvězd proměnných* (1894), příručky *Počtářství geodetické* (Praha 1894), *Vyšší geodesie* (1896), *Počet pravděpodobností* (1921), *Počet graficko-mechanický* (1923), *Úvod do kosmické fyziky a matematické geografie* (1926), *Úvod do geofyziky* (1927). Poslední vydanou prací, kterou uzavřel svou pětapadesátiletou vědeckou a publikační činnost, jsou *Základy filosofie* (Prometheus Praha 1939). Zemřel 27. 7. 1943 v Řevnicích u Prahy.

Ing. Antonín Meissler

Narodil se 29. 9. 1937 v Praze. Po štúdiách na střední průmyslové škole zememŕiické v Praze absolvoval v roce 1961 studium zememŕiického inženýrství na ČVUT v Praze. Nastúpil do Ústavu geodézie a kartografie v Plzni a v roce 1963 prešiel do Geodetického a topografického ústavu, Praha, kde pracoval v triangulaci. V roce 1964

byl zařazen na Geodetickou observatoř Pecný k časové službě, odtud přešel do Oborového racionalizačního střediska a později pracoval i ve Výzkumném ústavu geodetickém, topografickém a kartografickém, Zdi by zejména na úseku ekonomiky prací. Postgraduálně studoval na fakultě řízení Vysoké školy ekonomické. Od roku 1979 až do roku 1984 pracoval jako vedoucí výzkumný a vývojový pracovník Geodetického a kartografického podniku (GKP) v Praze ve středisku dálkového průzkumu Země a nakonec pak ve výpočetním středisku GKP. Zemřel 3. 2. 1987 v Praze.

Ing. Josef Pražák

Narodil se 26. 8. 1932 ve Slaném (okres Kladno). Po absolvování zeměměřického studia na ČVUT v Praze v roce 1957 nastoupil do zaměstnání v Geodetickém a topografickém ústavu v Praze, roku 1959 se stal vedoucím fotogrammetrického oddělení. Roku 1963 byl povolán na tehdejší Ústřední správu geodézie a kartografie do funkce technologa pro fotogrammetrii, která se v té době stala hlavní metodou tzv. technickohospodářského mapování ve velkých měřítkách, roku 1965 absolvoval odbornou stáž ve Francii. V roce 1969 stanul v čele skupiny čs. geodetů, pověřených vybudováním katastru vinic v Alžírsku. Po ukončení úspěšné expertní činnosti nastoupil koncem roku 1971 do Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického na místo samostatného odborného pracovníka se specializací na fotogrammetrii. V témže oboru spolupůsobil v letech 1972 a 1973 při výuce alžírských studentů. Kromě účasti na konferencích mezinárodních společností byl funkcionářem dřívější Čs. vědecko-technické společnosti a nástupnické Společnosti pro fotogrammetrii a dálkový průzkum Země. Je autorem řady výzkumných prací, technologických předpisů a státních norem pro tvorbu map středních a velkých měřítek, roku 1991 byla vydána jeho kniha „Mapování“. Zemřel 2. 4. 2015.

Ing. Alojz Ritomský

Narodil sa 12. 7. 1927 v Malackách. Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte stavebného a zememeračského inžinierstva Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1952 nastúpil do Slovenského zememeračského a kartografického ústavu v Bratislave, ktorý bol neskôr premenovaný na Geodetický, topografický a kartografický ústav, Geodetický ústav (GÚ), Kartografický a geodetický fond a GÚ, n. p. (dnes Geodetický a kartografický ústav – GKÚ), kde vykonával práce nivelačné, triangulačné, zhustovacie a dokumentačné. Od roku 1970 do 12. 7. 1987 bol vedúcim ústrednej geodetickej a mapovej dokumentácie. V rokoch 1972 až 1975 absolvoval prvý beh postgraduálneho štúdia odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte SVŠT. V rokoch 1978 až 1983 pôsobil ako predseda Odbornej skupiny na geodetické bodové polia Slovenského výboru Geodeticko-kartografickej spoločnosti ČSVTS. Ako dôchodca pracoval v GKÚ, a to v rokoch 1993 a 1994 ako vedúci zmiešanej meračskej skupiny na vytýčenie, vyznačenie a zameranie slovensko-českej štátnej hranice a v rokoch 1995 a 1996 ako vedúci rekognoskačnej čaty na slovensko-maďarskej štátnej hranici. Bol nositeľom ústavných a rezortných vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 13. 7. 1987. Zomrel 10. 6. 2001 v Bratislave.

Dr. Ondřej Roubík

Narodil se 14. 9. 1927. Při studiích dějepisu a zeměpisu na Univerzitě Karlově (UK) v Praze absolvoval ještě knihovnické kurzy na filosofické fakultě UK. Veškerou svoji odbornou činnost však věnoval již od počátku oboru kartografie. Zprvu, od roku 1951 pracoval v kartografické redakci nakladatelství Orbis. V roce 1955 přešel do resortu geodézie a kartografie a v roce 1958 byl jmenován vedoucím kartografického oddělení Ústřední správy geodézie a kartografie v Praze. Později, jako vedoucí redaktor tehdejšího Kartografického nakladatelství, se úspěšně podílel na jeho vydavatelské činnosti. V roce 1971 přešel do Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického, kde mohl plně uplatnit své bohaté odborné i vědecké zkušenosti. Významná byla i jeho činnost veřejná, oceňovaná stejně pozitivně jako jeho činnost odborná. Zemřel 30. 4. 2014.

Ing. Antonín Růkl, CSc.

Narodil se 22. 9. 1932 v Čáslavi (okres Kutná Hora). V roce 1957 absolvoval zeměměřickou fakultu ČVUT v Praze, do roku 1962 pracoval v tehdejších Geodetickém a topografickém ústavu, pak přešel do vedení Pražského planetária, v letech 1970-1979 byl jeho ředitelem. V roce 2012 získal nejvyšší ocenění České astronomické společnosti – Cenu Františka Nušla. Zemřel 12. 7. 2016 v Praze.

Ing. Jan Strnad

Narodil se 24. 9. 1917 ve Vídni. Bývalý vedoucí provozu triangulace, speciálních prací a zahraničních zakázek Geodetického ústavu, Praha. Vystudoval zeměměřické inženýrství na ČVUT v Praze. Krátký čas pracoval v triangulační kanceláři ministerstva financí. Vrátil se do Vídně a pracoval jako geodet ve stavebním oboru. V roce 1944 byl nasazen na práce v Norsku, odkud uprchl do Švédska. Vrátil se v roce 1945 do Československa a nastoupil do Státního zeměměřického a kartografického ústavu Praha. Prošel řadou oddělení a získal bohaté zkušenosti odborné i organizační, které později uplatnil jako vedoucí geodetických prací na transsaharské dálnici a v dalších řídicích funkcích. V roce 1978 odešel do důchodu a po několik let pracoval jako odborný asistent na katedře speciální geodézie ČVUT Praha, poté byl znám jako odborný poradce firmy Wild, (resp. Leitz, Leica). Zemřel 23. 10. 1992 v Praze.

Ing. Oldřich Šanda

Narodil se 2. 7. 1912 v Brně. Bývalý ředitel Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Brně. Dobré předpoklady k úspěšné činnosti funkce ředitele získal jako vedoucí zeměměřického oddělení u Krajského národního výboru v Jihlavě a jako ředitel n. p. Geometria v Brně. Zemřel 16. 8. 1983 v Brně.

Ing. Metod Vrzgula

Narodil sa 25. 7. 1922 v Lúčkach (okres Ružomberok). Po skončení zememeračského inžinierstva na odbore špeciálnych náuk Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave nastúpil v roku 1945 do Katastrálneho meračského úradu v Liptovskom Mikuláši. V roku 1947 prišiel do Bratislavy. Pracoval vo Fotogrametrickom ústave pre Slovensko, v Slovenskom zememeračskom a kartografickom ústave,

v Geodetickom, topografickom a kartografickom ústave a v Geodetickom ústave (GÚ), kde ťažiskom jeho prác bolo topografické mapovanie v mierke 1 : 25 000. Pri jeho zabezpečovaní prešiel od vedúceho meračskej čaty po vedúceho prevádzky. V rokoch 1959 a 1960 pracoval v Správe geodézie a kartografie na Slovensku (SGKS) ako inžinier technológ na evidenciu pôdy a technický inšpektor. Po územnej reorganizácii SGKS v roku 1960 pôsobil v GÚ, v Kartografickom a geodetickom fonde a v Inžinierskej geodézii, n. p., ako projektant, inšpektor technickej kontroly a vedúci kontrolného útvaru. V rokoch 1969 až 1985 pracoval v Slovenskej správe geodézie a kartografie (od 1. 7. 1973 Slovenský úrad geodézie a kartografie) vo vedúcich funkciách, a to: vedúci technického odboru, od roku 1973 vedúci koordináčného a správneho odboru – od 1. 7. 1978 riaditeľ tohto odboru a od roku 1980 riaditeľ ekonomického odboru. Mal zásluhu na dobudovaní mapového fondu na Slovensku. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. Do dôchodku odišiel 1. 1. 1986. Zomrel 13. 11. 2004 v Bratislave.

Prof. Ing. Dr. Josef Vykutil

Narodil se 1. 9. 1912 v Olešné (okres Pelhřimov). Významný český geodet. Byl absolventem oboru zeměměřického inženýrství na České vysoké škole technické v Brně v roce 1934. V roce 1946 dosáhl doktorátu technických věd. Do roku 1951 byl důstojníkem Vojenského zeměpisného ústavu v Praze. Po založení Vojenské technické akademie v Brně nastoupil na tuto vysokou školu jako profesor a v letech 1953 až 1958 zastával funkci náčelníka katedry geodézie a fotogrammetrie. Od roku 1973 byl profesorem na Fakultě stavební Vysokého učení technického v Brně na katedře geodézie, kde působil až do svého odchodu do důchodu v roce 1988. Byl uznávanou vědeckou osobností vysokých kvalit a autorem řady vědeckých knižních publikací a mnoha článků v odborných časopisech u nás i ve světě. Působil v orgánech bývalé ČSVTS a v Mezinárodní unii geodetické a geofyzikální. Zemřel 24. 1. 2004 v Brně. Více viz GaKO 50/92, 2004, č. 3, str. 60.

Výučba inžinierskej geodézie

V roku 1952 sa začala v akademickom roku 1952/1953 výučba inžinierskej geodézie pre odbor geodézia a kartografia na vysokých školách technických v bývalom Česko-Slovensku.